

ZPRÁVY A OHLASY

Měsíčník novoměstského sboru

*Září
2021*

Ročník XX.

Z jednání staršovstva

Staršovstvo na své zářijové schůzi

- hodnotilo letní život sboru jako klidný, navštívený a požehnaný.
- chystalo zajištění dalších sborových slavností (bohoslužeb s konfirmací, sborové neděle i instalace D.Rumlové)
- přivítalo ve svých řadách druhou farářku sboru Deboru Rumlovou a přijalo na vědomí její nástup na mateřskou dovolenou koncem letošního roku - a jednomyslně se rozhodlo oslovit Daniela Ženatého s nabídkou polovičního farářského úvazku v našem sboru
- na neděli 3. října stanovilo bohoslužby Díkčinění a vyhlásilo průzkum mezi členy sboru pro volby do staršovstva.
- rozhodlo o navýšení pachtovného za pozemky v Blažkově a schválilo nabídku na pronájem bytu v Bystřici.
- vyslechlo zprávu br. kurátora o nadějném stavu stavby střediska Diakonie naší církve Pomněnka a rozhodlo se jí zabývat na svém výjezdním zasedání
- souhlasilo s konáním vyřazení absolventů SCHEA v našem kostele v neděli 26. června 2022.

Ondřej Ruml

Informace ze sboru

Výnosy sbírek vykonaných v uplynulém čase:

Sbírka na Lékaře bez hranic vynesla částku 3.970,- Kč.

Sbírka Diakonie na tornádem postiženou Jižní Moravu vynesla v našem sboru částku 16.750,- Kč.

Sbírka Diakonie na povodněmi zasažené Německo vynesla v našem sboru částku 4.770,- Kč.

Všem, kteří jste přispěli, děkujeme.

Shromáždění, která nás čekají

5.9.	Konfirmace
12.9.	Sborová neděle s Danielem Ženatým - 7.50 bohoslužby Bystřice, 9.00 bohoslužby NM – káže Ondřej Ruml 10.30 přednáška v NM – ČCE pohledem končícího synodního seniora
14.9.	19.30 Kruh
21.9.	9.30 – Kavárnička pro seniory
21.9.	19.30 – Střední generace – s s Davidem Kogutem, kazatelem CASD, o historii i současnosti adventismu, také s adventistickými písněmi.
1.10.	19.30 – schůzka učitelů nedělní školy
6.10.	18.00 - staršovstvo

Akce seniorátu

18.9. Horní Vilémovice – seniorátní setkání všech generací

Dá-li Pán...

Jestli je něco jisté, tak to, že nic jisté není, to nám připomněl i poslední čas. Přesto si dovoluujeme (s těmito limity) plánovat, chystat a doufat v uskutečnění. Tu je výběr z akcí, které jsou v našem sboru, v okolí, seniorátu a církvi plánovány na konec letošního roku:

24.-26. září – Sjezd (nejen) evangelické mládeže - Tábor

3. října – instalace Martiny Kadlecové za novou farářku sboru v Daňkovicích a ve Sněžném – Sněžné 15.00

7. října - celodenní setkání studentů, absolventů a hostů Evangelické akademie Brno s děkovnou bohoslužbou – Brno, Daniel Ženatý

8.-11. října návštěva partnerského sboru v Reutlingen-Betzingen

13.-15. října – víkend s konfirmandy

16. října (Olomouc) – slavnost ke 30 letům fungování Evangelické akademie

13. listopadu – konvent Horáckého seniorátu – zřejmě Velké Meziříčí

21. listopadu – Brno - uvedení nové synodní rady v úřad (a poděkování končící)

23. listopadu – Střední generace NM – Martin Horák - Mužská spiritualita

28. listopadu – adventní dobročinný jarmark - NM

28. listopadu – Praha – uvedení nového evangelického zpěvníku

Sborová kancelář v novém

Na jaře letošního roku došlo k výměně nábytku ve sborové kanceláři. Ta byla do té doby i kvůli tmavému nábytku jakoby potemnělá, na jejím vybavení bylo znát, že slouží už desítky let a že je každé odjinud (knihovna třeba z Německa). Při přijímání různých návštěv a při rozhovorech na mě občas padl dojem, že lidi uvádím do ne zrovna nejútulnějšího prostředí (kancelář je orientována na západ, tedy je už sama o sobě docela tmavá). Staršovstvo s pořízením nového nábytku souhlasilo a firma Ondráček a pan Makovský vyrobili a dodali světlý nábytek (novou skříň na dokumenty, pracovní stůl, konferenční stolek a kuchyňský kout – aby pastorační pracovnice nemusela kvůli drobnému pohoštění běhat až do presbyterny). Kancelář od té doby působí světleji, jednotněji, prostorněji a je radost tam úřadovat, zvat lidi a setkávat se s nimi. Také přijďte, je to konečně naše...

Ondřej Ruml

Časy setkání – děti, konfirmandi

V průběhu září se zase rozběhne (doufejme) sborový život. Děti by se scházely, jak je obvyklé – v Křídlech na Základní škole ve středu od 12.30, v presbyterně u kostela bychom se pak scházeli v pátky – zřejmě tradičně ve dvou skupinách – od 14.00 a 15.00. A budeme hledat možnosti, jak být nablízku i dalším dětem nejen našeho sboru. Ke konfirmační přípravě by také zřejmě sloužil páteční podvečer. Tento program bychom začali v týdnu 13.-17. září.

Kdybyste se někdo chtěli zapojit do služeb ve sboru, budeme rádi. Hledáme učitele nedělní školy. Budeme rádi za články do (tohoto) sborového časopisu. Hodila by se pomoc při přípravě posezení při kávě a

čaji po bohoslužbách. Samozřejmě je možné se také zapojit do navštěvování osamocených. Kontaktujte faráře či presbytery.

1996 – rok ve sboru (dle zprávy Daniela Ženatého přepsal Ondřej Ruml)

Osoby – Vikář Samuel Široký nastoupil na roční vikariát, bydlel s rodinou v Bystřici nad Pernštejnem.

Život sboru

Ženy z kruhu žen si vzaly na starost kytky na stole Páně v kostele. Ve věži rozpis nedělí, zapíše se, kdo obstará kytku. Taktéž ženy z kruhu žen vzaly na starost „kávu“ po bohoslužbách v presbyterně. Poprvé 5. května. Tak dosud.

Staršovstvo rozhodlo požádat synod o zřízení druhého farářského místa pro náš sbor. Důvodem byla především snaha o rozšíření práce v Bystřici.

Prímý přenos Českého rozhlasu nedělních bohoslužeb se konal 23.6.

Rodinná neděle byla poslední červnovou nedělí, jeli jsme do Toulouvcových maštálí.

Od října probíhal kurz pro varhaníky, který vedla sestra Magdalena Horká.

Začaly se konat pravidelně schůze výboru kazatelské stanice v Bystřici.

Začaly se opět konat schůzky střední generace.

V říjnu jsme byli pouštět draky na Rokytně, bylo nás 70. Akce se pak opakovala každý rok.

První listopadovou nedělí se konalo shromáždění k 70. výročí postavení kostela v Blažkově. Zpíval také pěvecký sbor.

Adventní bohoslužby pro starší a méně pohyblivé se konaly poprvé v Domě s pečovatelskou službou na Žďárské ulici. Tak i nadále.

Pěvecký sbor uspořádal v kostele adventní koncert, spolu s Horáckým kvartetem ze Žďáru.

Opravy

Byla zdvojena okna kostela, provedla firma Milana Slonka. Zeď za kazatelnu byla odvlhčena pomocí drenážních trubek. Fara byla v září napojena na ČOV. Práce jsme provedli vlastními silami. Připojení je 3 metry pod povrchem ulice Křenkovy. Probíhaly práce na dokončení volejbalového hřiště. Blažkovský kostel dostal novou fasádu dle návrhu manželů Jiřího a Barbory Veselých.

Sbírky a finance

Od Betzingenských jsme obdrželi dar 80.000 Kč. Kruh žen poslal na Fond ohrožených dětí 2.170 Kč. Pomoc zrakově postiženým do Litovle - 1.000 Kč. Dar pro české sbory na Ukrajině – 20.000 Kč. Salár činil 143.180 Kč

Cizina

Devět presbyterů a já jsme se zúčastnili v dubnu v Herlíkovicích třídního setkání s presbytery sboru Reutlingen-Betzingen. Pěvecký sbor z Reutlingen přijel na tři dny v květnu. Po rodinách jsme ubytovali 37 sester a bratří. S mládeží jsme byli v červenci na brigádě v Hohendorfu, bylo nás 9. V srpnu jsem poprvé kázal v Innsbrucku. Odtud se zrodil kontakt s innsbruckým sborem a pobyty v Nösslachu. První víkend v říjnu jsme byli v Betzigen na slavnosti Díkčinění. Hráli jsme také fotbal Betzingen versus Nové Město. Prohráli jsme 6:3

Jiné

V dubnu koncert pěveckého sboru Ars Brunensis Chorus. První konání tábora „Bratr Kálef“ se mělo konat ve Spělkově. Pro nedostatek přihlášek se neuskutečnilo. S konfirmandy jsme jeli autobusem do Prahy na rockovou operu Jesus Christ Superstar. Staršovstvo souhlasilo s realizací půdní vestavby ve sborovém domě L.Čecha 345. Z té nakonec sešlo. S manžely Barborou a Jiřím Veselým jsme několikrát hovořili o možnosti přístavby fary, existují i plány. Z realizace nakonec sešlo, o dva roky později byl upraven prostor před farou a zahradní přístřešek. V říjnu zpíval v kostele Spirituál kvintet. Staršovstvo usneslo, aby se nedělní oznámení dávala v písemné podobě na nástěnku. Po čase skončilo. V listopadu byl slavnostně otevřen dům s pečovatelskou službou na Žďárské ulici.

pořádá

sborovou neděli
se synodním
seniorem

Danielem Ženatým

Program neděle:

7.50 – bohoslužby Bystřice nad Pernštejnem (sborový dům Nová čtvrť 504) – vede a káže Daniel Ženatý, s předáním medaile vděčnosti; po bohoslužbách setkání při kávě a čaji i se synodním seniorem

9.00 - bohoslužby – Nové Město na Moravě – Ondřej Ruml

10.00 – setkání při kávě a čaji pod kaštanem v NM (či v presbyterně)

10.30 – přednáška Daniela Ženatého „ČCE pohledem končícího synodního seniora, povídání i rozhovor“ – evangelický kostel

(+ program pro děti v parku)

12.00 – společný oběd

13.00 – zahradní slavnost – kavárna, pohoštění, setkání

14.00 – Princ Nebojsa, Komedianti na káře – park u kostela

15.30 – koncert pěveckého sboru Naenia – evangelický kostel

Neděle 12. září 2021

Modlitba (ze sbírky **Vždyt' se mnou jsi ty...**)

Pane Bože, děkujeme. Zpíváme a uvědomujeme si, že je spousta krásných a dobrých věcí na světě. Děkujeme za každé dobré jídlo, za každý příjemný sen, za každý úsměv i dobrý vtip. Za to, když nám někdo podá pomocnou ruku. Za to, když nás někdo utěší. Za chvíle klidu i vzrušení. Za svobodu. Jenže jsou chvíle, kdy to nevidíme, kdy se soustředíme spíše na to, co nám schází. Nevšímáme si tvých darů. Neumíme si je užít. Spíše si všímáme, co má kdo druhý a trochu nás to hryže. Prosíme tě o vysvobození. Dej nám svého svatého Ducha, ať nás vyvádí ze smutku a skepse, inspiruje k štědrosti a osvěžuje nás svou energií. Prosíme tě o otevřená srdce, v tomto shromáždění i všude, kde se křesťané scházejí ve tvém jménu.

buk – BUK

Náš kostelní park, tedy klidná a stinná zahrada kolem novoměstského kostela, je stále ještě otevřená a přístupná veřejnosti. Jsem tomu rád, mimo jiné proto, že toto místo je svého druhu „dorozumívací prostor“ mezi lidem církevním a lidem necírkevním.

Po dohodě se staršovstvem jsem v parku vysadil buk.

Ten buk není ale ledajaký buk. Je to buk s myšlenkou. Buk symbol, buk připomínka, buk memento jednoho z mnoha zločinů, které má na svědomí Rusko; přesněji: dříve sovětský, nyní ruský režim.

Zdůrazňuji slovo *režim*, poněvadž se nechci dotknout žádného Rusa, který je k režimu své země kritický, hlásí se k politické opozici, snaží se být demokratem, hledá pravdu a nebojí se přihlásit ke všemu zlému, co sovětský a potažmo postsovětský režim způsobil. Ani naše země nebyla neblahého ruského vlivu ušetřena, jak si připomínáme každoročně – a bohužel čím dál méně důrazně – 21. srpna a jak jsme s naivním údivem zjistili nedávno ve Vrběticích. To jsou jen nejkřiklavější případy.

Můj motiv pro vysazení buku lesního na kostelní zahradě je následující: Před 7 lety – ano, dějiny se valí a my rychle zapomínáme – sestřelili Rusové na východní Ukrajině, tedy na výsostném území cizího státu, civilní letadlo, jmenovitě Boeing 777 společnosti Malaysia

Airlines s 298 lidmi, převážně Holanďany, na palubě. Pád letadla nikdo nepřežil.

Letadlo bylo zasaženo protiletadlovou střelou 9K37 BUK, která pocházela z výzbroje ruské armády a byla těsně před odpálením dopravena na Ukrajinu z území Ruska. Uvedené skutečnosti byly spolehlivě prokázány a zdokumentovány mezinárodní vyšetřovací komisí. Rusové svou odpovědnost (zde se, bohužel, nedá mluvit ani o polehčující spoluzodpovědnosti) nepřiznali, naopak popřeli ji a vinu svalují na Ukrajinu. Jejich verze, dokreslená amatérským falšováním fotodokumentace v programu Photoshop, je lež jako věž. Je to metoda z dílny sovětské KGB.

Pokládám za důležité, abychom si my v ČR, kdo se hlásíme k partnerství, přátelství a solidaritě se zeměmi Evropské unie a kdo jsme tradičně hrdí na svůj národní i osobní vztah k pravdě, dlouhodobě uvědomovali, co symbolizuje buk-strom a co symbolizuje BUK-raketa. Stejné slovo pro život a smrt. Stejné slovo pro pravdu a lež. Stejné slovo pro hledání naší národní identity v „postpravdivém“ světě.

Sestry a bratři, zvu vás na odhalení pamětní „destičky“ buk-BUK, ke kterému dojde ve **čtvrtek 23. září v 17 hodin**. V dolní části parku u kostela, poblíž plotu, u buku.

Vojtěch Hrouda

Debora Rumlová - představení

Narodila jsem se 17. února 1982 ve vrchlabské porodnici a prvních 16 let svého života jsem prožila v městečku v Podkrkonoší, v Jilemnici. Tam jsem trávila čas vlastně ve dvou sborech, v Jilemnici a Křížlicích, v jednom byl farářem tatínek a ve druhém maminka. Vzpomínám na ta léta moc ráda, sbor byl pro nás širší rodinou, spolu s mými sourozenci jsme tvořili partu dětí a pak mládeže, se kterými jsme toho hodně zažili - tábory, vody a různé výlety, sjezdy mládeže, biblické kurzy... Myslím, že právě v této době se ve mně zrodila myšlenka jít později na teologii. Ovlivnili mě v tom hlavně mů rodiče a prarodiče (také oba faráři). Život bez sboru a širšího společenství, kde se farářské děti od mala pohybuji, jsem si tehdy ani nedokázala představit.

Základní školu jsem absolvovala v Jilemnici a taktéž i první rok na gymnáziu. Poté v roce 1998 se naše rodina přestěhovala do Prahy. Rodiče tam působili jako faráři v dejvickém sboru. Já nastoupila na pražské gymnázium a poté v roce 2001 na Pedagogickou fakultu UK – obor učitelství pro 1. stupeň. Na teologii jsem se tento rok nedostala a rozhodovala se, jestli to vůbec zkoušet znovu. Nakonec jsem to zkusila

znovu a v roce 2002 jsem se dostala také na Evangelickou teologickou fakultu UK. Nechtělo se mi opouštět ani pedagogiku, a tak jsem se pokusila studovat obě školy zároveň, částečně se to dařilo. Pedagogiku jsem pak dokončila v roce 2006 a teologii o tři roky později. Hned poté jsem nastoupila na vikariát, který jsem absolvovala u farářky Daniely Brodské v kladenském sboru. Část praxe jsem absolvovala i v dejvickém sboru, protože na Kladně nebyla tehdy žádná skupinka mládeže, tu jsem tedy po domluvě s mou mentorkou vedla v dejvickém sboru.

Vikariát jsem úspěšně dokončila a přišlo rozhodování, kam se dál vydat. V té době jsem chodila s Ondřejem, a tak jsem hledala i spolu s ním nějaké možnosti na Vysočině poblíž Rovečného. Ale dřív, než jsme něco podnikli, zazvonil mi telefon, volal tehdejší kurátor novoměstského sboru Jan Teplý, který mě hned pozval k nim na návštěvu, a tak jsem do Rovečného zamířila přes Nové Město. Nakonec jsme se staršovstvem a se Zdeňkem Šormem dohodli na částečném úvazku v Novém Městě. Byla jsem tu jako zástup za Markétu Slámovou, který byla tehdy na mateřské dovolené. Zbytek úvazku jsem hledala dál. Ondřeje napadlo, že ještě Daňkovice jsou blízko. Daňkovice byl ale sbor, který už deset let neměl faráře a nevěděli jsme, jestli vůbec shánějí. Rozhodli jsme se je oslovit. S tamějšími lidmi jsme si velmi brzy padli do oka, i jim vyhovoval jen částečný úvazek, takže jsem nastoupila

v roce 2010 ve dvou sborech v Novém Městě na Moravě a v Daňkovicích.

Ten samý rok jsme se s Ondřejem vzali a já se ještě stala paní farářovou ve sboru v Rovečném. Musím říct, že vše kombinovat nebylo úplně snadné. Ale Zdeněk Šorm mi tehdy hodně vycházel vstříc, abych na daňkovický sbor měla dost času, a vůbec spolupráce s ním mě těšila a hodně mi v mých začátcích pomohla. A další oporou v mých nejistých začátcích byl samozřejmě Ondřej a moji rodiče. Musím říct, že je velkou výhodou mít kolem sebe hodně farářů. Trojkombinace farářka v Novém Městě, farářka v Daňkovicích a paní farářová v Rovečném fungovala asi rok. V roce 2011 se nám narodila Noemi a já nastoupila na mateřskou dovolenou. Poté jsem se asi na rok vrátila při rodičovské dovolené do sboru do Daňkovic. Bylo to náročné období, kdy jsem měla neustále pocit, že něco zanedbávám, a tak v roce 2013 jsem s Rebekou plně nastoupila na mateřskou a s dětmi už zůstala doteď. Musím říct, že být na rodičovské dovolené mě naplňuje a těší, nikdy jsem asi nepocítovala jako jiné ženy nějakou touhu utéct a být chvíli bez dětí. Takže je velkou vzácností mě zahlédnout někde samotnou bez našich čtyř dětí (Noemi 9, Rebeka 7, Chana 6 a Natanael 3). Myslím, že tvoříme takovou samostatnou jednotku. Protože mám ráda chození a výlety po horách, děti tahám po různých krásách Vysočiny, i přesto že se někdy bouří. Jinak jsem ještě před pár lety než se narodil Natanael, hrála na příčnou flétnu v amatérském komorním sdružení Syringa, teď už je většinu času flétna zabalená ve futrále. Co ještě ráda dělám, je pečení a mám taky ráda zahradničení.

Ve farářské práci mě asi vždycky nejvíc těšila práce s dětmi. Tady jsem nakonec mohla a můžu využít i své studium pedagogiky, které rozhodně nebylo k zahození. Jinak musím říct, že jako farářka jsem byla vždycky nejistá, nepamatuji bohoslužby, na které bych se převlékala do taláru v klidu. A teď je to tu nanovo a asi s ještě větší nejistotou. Je to dlouhá pauza, tak uvidíme, jak se s tím popasuji. Nové bude asi hlavně to, že budeme spolu s Ondřejem spolupracovat na jednom sboru. To je věc, která mě těší, protože jsem celý život sledovala spolupráci mých rodičů, kteří, myslím, že se uměli moc dobře doplňovat a byli vždy dobrým tandemem. Snad nám to s Ondřejem půjde také. Čeká nás společně asi dvouměsíční nasazení a pak jak asi většina už víte zase trochu pauza, protože čekáme dalšího potomka. I tak se budu snažit být Ondřejovi k ruce a vypomáhat.

A ještě pár Debořiných odpovědí na otázky, na které také odpoví konfirmandi o konfirmaci 5. září

Jaká postava z SZ tě zvláště oslovuje? A proč?

Celý Starý zákon mám moc ráda, je plný napínavých příběhů, i ráda ty příběhy předávám dětem. A tak by se asi postav našlo víc. Teď zrovna se chystá v nedělní škole probírání zástupů svědků, a tak asi zmíním hned první postavu, kterou je Abraham. Jeho odvaha vyrazit do neznáma a plně se spolehnout na Boha a ani necektnout, prostě jen vykročit, já sama jsem váhavá a neznáma se hodně bojím, asi proto mě jeho příběh hodně oslovuje.

Který novozákonní příběh či událost máš ráda? A proč?

Mám ráda většinu podobností, tak třeba marnotratný syn, to je nádherný příběh o boží otevřenosti a milosrdenství.

Která postava z dějin křesťanství tě zvláště zaujala, oslovila, inspiruje?

Asi Jan Amos Komenský, je to asi mým studiem pedagogiky, kde jsme s ním měli hodně, co do činění. Člověk, který prošel těžkým životem a přesto si udržel pevnou víru. Mám moc ráda také jeho písně v evangelickém zpěvníku.

Proč být i dnes (evangelickým) křesťanem...

Rozhodně být křesťanem není nic zastaralého. Je to stejné jako v každé době, pořád aktuální, biblické svědectví k nám promlouvá stále živě a plně. A proč? Asi protože nás křesťanství vede k životu ve vděčnosti, a to je pro mě důležité. Žít život podle křesťanských hodnot, myslím, činí svět lepší. Věřím, že nic tady na světě není samozřejmé, vlastně nevěřit je pro mě trochu nepochopitelné. Jsem vděčná, že jsem ke křesťanství měla celkem snadnou cestu, už od malička se mi cesta otvírala. Jsem vděčná za život, který mám, i když někdy bojuji s pochybnostmi, nevím, proč se mnohé věci dějí, nedokáži na mnohé všetečné otázky děti odpovídat. A cítím boží přítomnost v mnohém, co zažívám, od přírody přes různé životní situace až po různá setkání a rozhovory... A tak nebýt křesťanem si asi neumím moc dobře představit.

Který člověk pro tebe ztělesňuje křesťanství?

Jestli se myslí někdo z blízkých lidí, tak to by byla asi má babička. Vždy pro ni křesťanství a studium teologie bylo velmi důležité. Vlastně až do stáří by stále četla a studovala Bibli a teologickou literaturu.

Jaké umělecké dílo (obraz, hudební dílo, film...) s křesťanskou tematikou je pro tebe zvlášť důležitý, oslovující, inspirující?

Osobně mám ráda židovskou tematiku, z židovských autorů mám nejradši knihy Viktora Fischla.

Domov Pomněnka

Události kolem stavby Domova Pomněnka se opět daly do pohybu. Diakonie uveřejnila na konci srpna veřejnou zakázku na dodavatele stavby. Firmy mohou posílat své nabídky do 15. října 2021. Čekáme také na zprávu o výsledku jednání o příspěvku od Kraje Vysočina ve výši 15 milionů korun. Měli bychom to vědět v první polovině září.

V optimistickém scénáři počítáme s tím, že pokud dopadne žádost o krajský příspěvek, a vybereme stavební firmu, tak by se nejpozději na jaře příštího roku mohla Pomněnka začít stavět. Do konce roku ještě počítáme s rozběhnutím dárcovské kampaně. Formou podpory ze strany našeho sboru se bude také zabývat listopadové výjezdní staršovstvo. Myslete prosím ve svých modlitbách na to, aby se podařilo nové středisko Diakonie v Novém Městě na Moravě postavit tak jak si přejeme.

Michaela Grmelová, ředitelka Diakonie – Středisko Myslibořice

Petr Hladík, kurátor

©Zprávy a ohlasy

Měsíčník novoměstského sboru ČCE

Pro vnitřní potřebu vydává:

Farní sbor Českobratrské církve evangelické

Křenkova 151

592 31 Nové Město na Moravě

tel. 566 616 244, IČ 43378854

e-mail: nove-mesto-na-morave@evangnet.cz

Číslo sborového účtu: 5500213339/0800

K tisku připravil Slávek Žilka – e-mail: slavek.zilka@atlas.cz